



בש"פ 5292/15 - ש א נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5292/15

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: ש א

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 31.7.2015 שניתנה ב-עמ"י 210/15 על
ידי כבוד השופטת ר' בש

בשם המבקש: עו"ד יובל זמר

החלטה

1. לפניי בקשה ליתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופטת ר' בש, עמ"י 210/15) מהיום, 31.7.2015, שלפיה נתקבל ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום קריות (כבוד השופט א' נאמן) מיום 30.7.2015 לשחרר את המבקש בתנאים מגבילים למעצר בית מלא בבית הוריו בחיפה.

2. המבקש הינו חשוד בעבירות של תקיפת בת זוג וגרימת חבלה של ממש, איומים, היזק במזיד לרכוש וגניבה. הוא נעצר לראשונה ביום 21.7.2015 ומאז הוארך מעצרו חמש פעמים, עד אשר שוחרר ביום 30.7.2015 על ידי בית משפט השלום למעצר בית מלא בבית הוריו בחיפה למשך שבעה ימים. בית משפט השלום אסר עוד על המבקש ליצור קשר כלשהו עם מי מעדי התביעה, לרבות המתלוננת, למשך 60 יום וחייב אותו להתייצב בתחנת המשטרה כל אימת

עמוד 1



שיידרש לכך. להבטחת תנאי השחרור, המבקש חויב לחתום על התחייבות עצמית ולהמציא ערבות צד ג', בסך של 3,000 ₪ כל אחת.

3. המשיבה הגישה ערר על החלטת בית משפט השלום לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996. בערר טענה המשיבה כי חומר הראיות הלכאורי בתיק מלמד על מסוכנות מידית וממשית לביטחונה של המתלוננת, וכי אין לשחרר את המבקש לחלופת מעצר בזמן שמתבצעות פעולות חקירה במטרה לגבש כתב אישום. היום, 31.7.2015, בית המשפט המחוזי קיבל את ערר המשיבה והורה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 2.8.2015 בשעה 13:00, שעד אז תסיים המשיבה את החקירה. בהחלטה ציין בית המשפט המחוזי כי חומר החקירה, לרבות גירסת המתלוננת ותמונות המתעדות חבלות על גופה, מלמד על קיומו של חשד סביר לכך שהמבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי חומר החקירה מלמד על כך שבעת הרלוונטית המבקש הפר הוראה חוקית שלפיה נאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת. כן נאמר כי נמצא חיזוק לגרסתה של המתלוננת בהודעתו של נהג רכב שסייע למתלוננת בסמוך למקרה התקיפה הנטען. בית המשפט ציין בהחלטתו כי עילת המעצר העיקרית שבגינה יש לשוב ולהורות על הארכת מעצרו של המבקש, הינה חשש סביר שמא שחרורו יסכן את ביטחונה של המתלוננת.

4. מיד עם החלטתו של בית המשפט המחוזי מהיום להורות על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 2.8.2015 בשעה 13:00, הונחה לפניי באופן בהול "הודעת ערר" כפי שהכתירה המבקש. אלא שאין הודעה זו אלא בקשה ליתן רשות ערר "בגלגול שלישי". הבקשה נוסחה באופן לאקוני, וכל שנטען בה הוא שבית המשפט המחוזי לא נתן דעתו לתשתית הראייתית בתיק החקירה, שלשיטת המבקש אינה ברף הנדרש כדי להורות על מעצרו. כן נטען בבקשה כי בית המשפט המחוזי לא נתן דעתו לכך שמדובר בהארכת מעצר חמישית של המבקש מאז נעצר לראשונה ביום 21.7.2015.

5. דין הבקשה להידחות. המדובר בבקשת רשות לערר ב"גלגול שלישי", וכידוע רשות זו שמורה למקרים מיוחדים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינים של הצדדים להליך. כן תינתן רשות כאמור במקרים שבהם מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת, כגון פגיעה לא מידתית בזכויות המבקש או אי מתן משקל ראוי לשלום הציבור ולביטחונו (בש"פ 1361/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 16 (22.2.2013); בש"פ 2173/11 גמאל אל גיני נ' מדינת ישראל (22.3.2012); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' ג'ריס (17.4.2011)). סבורתני כי הבקשה, שנוסחה כאמור באופן כוללני ולאקוני, אינה מגלה כל נימוק שבגיני יש להיעתר לה ב"גלגול שלישי". אף לגופם של דברים, עיון בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מגלה כי לצורך שלב זה בחקירה קיימת תשתית ראייתית לכאורית הקושרת את המבקש למעשים המיוחסים לו. הדבר עולה מעדותה של המתלוננת שמקבלת חיזוק על ידי גורם חיצוני – הודעת נהג הרכב שסייע לה בסמוך לאירוע, וכן מתמונות המתעדות חבלות על אזורים שונים בגופה. בנסיבות העניין לא ראיתי מקום להתערב בקביעתו של בית המשפט המחוזי שלפיה שחרורו של המבקש עלול לסכן את ביטחון המתלוננת, ובפרט כאשר הליכי החקירה בעיצומם. דומה כי שיקול אחרון זה אף עמד לנגד עיניו של בית המשפט המחוזי, שעה שהורה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום א' הקרוב, 2.8.2015, שעד אז עתידה המשיבה להשלים את החקירה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.



ניתנה היום, ט"ו באב התשע"ה (31.7.2015).

ש ו פ ט ת
